

ZVON

148 Main St. - New Rochelle, N.Y. 10802.

P.O.Box 639 - Tel.: /914/ 636-4225.

BLAHOŠLAVENÁ ANEŽKA ČESKÁ - 2. března

Královský rod Přemyslovců zanechal v našich dějinách i hlubokou duchovní stopu. Vzešli z něho nejenom mocní panovníci, kteří proslavili naše jméno v evropských dějinách, nýbrž i světci a světice, kteří založili naši křesťanskou tradici a přispěli k tomu, že se z nás stal kulturně vyspělý národ. Vedle sv. Ludmily a sv. Václava patří k nim i blahoslavená Anežka česká.

Byla dcerou krále Přemysla Otakara I., vládnoucího v první polovině XIII. století. Byla vychována v klášteře premonstrátek v Doksanech a poz-

ději zasnoubena Jindřichu VII., takže se měla stát císařovnou, a proto byla poslána na rakouský dvůr. Ze zasnoubení sešlo a Anežka se vrátila do Prahy. Přilíši se proto nermoutila, spíše naopak. Cítila v sobě povolání k lepšímu a ctnostnějšímu životu a právě zrušený sňatek jí k tomu poskytl netušené možnosti. S pomocí svého bratra Václava I. založila v Praze klášter pro tehdy novou řeholi františkánů a v zápětí i pro jejich ženskou větev, tzv. klarisky. Pamatovala i na chudé a trpící založením špitálu. Nakonec sama vstoupila do řádu dcer sv. Kláry a jmenováním papeže Řehoře IX. se stala ve svém klášteře abatyší.

Méně známo je, že blahoslavená Anežka stála u kolébky jediného českého řádu křížovníků s červenou hvězdou. Z jejího popudu byl totiž vystavěn nový a rozsáhlejší špitál u kostela sv. Ducha a tam měli své první sídlo i křížovníci. Blahoslavená Anežka žila v klášteře na Františku až do své smrti r. 1282. Zemřela v pověsti světice, ale její blahořečení a svatořečení bylo stále oddalováno pro výše uvedené potíže, spojené s nalezením jejího hrobu a ostatků. Byla prohlášena blahoslavenou až v minulém století r. 1874 papežem Piem IX. a zásluhou kardinála Schwarzenberka.

Blahoslavenou Anežku můžeme právem pokládat za vzor a zároveň i typický příklad gotické středověké světice. Královská dcera se zříká bohatého a

skvělého života u dvora, odmítá sloužit mocenským či politickým zájmům svého rodu a místo toho volí chudý řeholní život v klášteře a z almužen, kde vidí svůj životní úkol a cíl v péči o chudé a trpící. Takové bylo nové chápání sociálních povinností, které k nám přinesly nové žebravé řády, hlavně františkáni a dominikáni. Právě o jejich rozšíření v Čechách má blahoslavená Anežka nepopíratelné zásluhy.

Měla také účast na zápasu své vrstevnice, sv. Kláry, na schválení stanov této nové řehole, usilující zejména o naprostou chudobu. Její zásluhy jsou tím větší, přihlédneme-li k tomu, že v tomto směru často narážela i na nepochopení vlastních spolusester. V tomto ohledu je příznačná korespondence, kterou obě světice mezi sebou udržovaly.

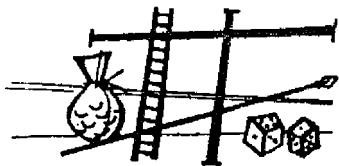
Český národ na blahoslavenou Anežku nezapoměl. Je dosti známé proroctví litoměřického probošta Papouška, podle kterého v Čechách nastane šťastnější doba, až bude nalezen její hrob. Podle původního podání byla pochována v kapli Panny Marie, nikoliv v hlavním klášterním kostele. Víme též, že skříňka s jejími ostatky byla později přeložena na jiné místo. Pak už máme jen lidovou tradici, podle níž byly tyto ostatky za dob náboženských bouří uloženy do bezpečné skrýše. Potom již další stopy mizí. Po hrobu se několi-krát pátralo, ale až dosud marně.

První pokus o Anežčinu kanonizaci pocházel od královny Elišky Přemyslovny. Brzy nato následoval další ze strany pražských klarisek a po nich se o totéž pokusil Karel IV. Úsilí pokračovalo i v dalších stoletích, až teprve v minulém bylo konečně korunováno úspěchem.

Svátek blahoslavené Anežky se v našich zemích slaví 2. března.

("V JEDNOM SPOLEČENSTVÍ" - Křesťanská Akademie, Řím 1980)

* * *

V čo máme teda dúfať, na čo spoliehať, ak nie vo veľké milosrdenstvo Božie a v nádej na milosť?

Lebo či sú okolo mňa dobrí ľudia lebo nábožní bratia a verní priatelia, sväté knihy a krásne napísané výklady, alebo sladké písnie a chválospevy:

všetko toto mi málo pomôže, málo ma poteší, ak nemám milosť Božiu a ak som ponechaný vo svojej biede.

Tu niet lepšieho prostriedku, ako trpezlivo sa zaprieť a odovzdať do vôle Božej.

(NASLEDOVANIE KRISTA)

* * *

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

* Jak se odráží svatost církve ve světě?

Církev přetvořila pohanskou civilizaci. Jejím učením a jejím vlivem bylo odstraněno otroctví, zavedena úcta k ženě, manželství a panenství, duch mílosrdenství a soucitné lásky s chudými, nemocnými a starými.

Dnes, kdy pohanské smýšlení znovu proniká do všech projevů života, Církev rázně odmítá dělat kompromisy s požadavky směřujícími k uvolnění nauky o manželství. Tím chrání rodinu a společnost od zhouby a nezadržitelného vymírání.

* Je Církev bez chyby?

Církev je bez chyby ve své hlavě, to je v Kristu, a ve své duši, kterou je Duch svatý. Ve svých členech však Církev bez chyby není. Jejimi členy jsou lidé, kteří podléhají lidské nedokonalosti a slabosti, i když žijí v milosti Boží a jsou síleni svátostmi.

* V jakém smyslu je Církev dokonalá ve své hlavě a ve své duši?

Poněvadž Církev je Kristus, musí učit Kristově nauce, nezředené a nepokroucené, s neomylnou správností ve všech dobách, i když lidé, skrze něž tuto nauku hlásá, jsou bytostí nedokonalé.

Protože Církev je Kristus, nemůže nepřinášet lidem svatost skrze svátosti, oběť mše svaté, i když lidé, kteří tyto svátosti udělují, jsou jen křehké bytosti.

* Neměli bychom očekávat dokonalost i v členech Církve?

Bylo by to naivní, kdybychom očekávali, že všichni členové v sobě vytvoří to, co Kristus z nich touží udělat. Když Kristus vzal na sebe lidské tělo, nezbavil se jeho slabostí, jako potřeby spát, jíst atd. Podrobil se utrpení a smrti. Podobně když Kristus na sebe vzal tajemné tělo, nezbavil se slabostí, které doléhají na lidi, z kterých se tajemné tělo skládá.

* * *

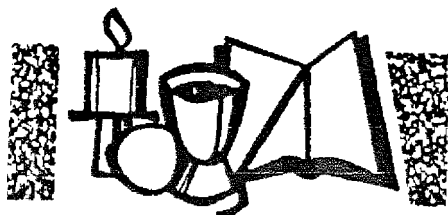
ŽIJEME V POHODLÍ. Nikdo z nás netrpí hladem, nikdo nebydlí v brlohu. Moderní technika usnadňuje náš život. Jinými slovy: činí ho pohodlnějším.

Smí se křesťan oddat pohodlí?

Životní standart ho k tomu téměř nutí. Ale Kristus říká: "Kdo chce přijít za mnou, vezmi svůj kříž a následuj mne!" To neznamena zřící se dosažené životní úrovně, ale učinit ji plodnou i pro druhé. I tvůj bližní ať má z ní užitek, podobně jako z moci Ježíše Krista, kterého chceš následovat, měly užitek tisíce těch, které on nasytil a uzdravil, aniž se své "božské" úrovně zřekl. Dal jí jen k dispozici lidem.

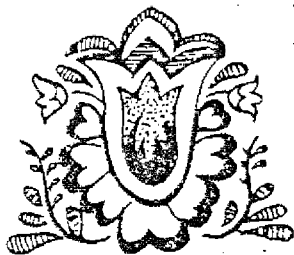
K.N.

Ú M Y S L Y na M Š E S V .

1. - Za zemřelého Václava Popule St. - manželé Daňkovi
- Za zdraví, Boží ochranu a požehnání, a na úmysly paní Anny Trlicové
2. - Za zemřelého Dra. Josefa Sedlaříka - jeho manželka
- Za zemř. Václava Popule St. - manž. Jindřich a Božena Populovi s rod.
3. - Za živou a zemřelou rodinu Němečkovu - pan František Němeček
4. - Za zemřelého William Horáka - rodina Františka Křenčíka
- Za zemř. Václava Popule St. - rodiny Šantorova, Bártova a Hellerova
5. - Za zemřelého syna Jiříka - paní Anna Trlicová
- Za zemřelou sestru Emilii Novákovu - Dr. Jaroslav Pecháček
6. - Za zemřelou Annu Hricovu - paní Marie Kanyerová a manželé Škrkoňovi
7. - Za zemřelého William Horáka - rodina Horáková
- Za zemřelou Annu Millerovu - manželé Paškovi
8. - Za zemřelého Nicka Kanyera - jeho manželka a manželé Škrkoňovi
9. - Za živou a zemřelou rodinu Ocetkovu - paní Paulina Slobodová
- Za zemřelou tetu Františku Petrovskou - rodina Hrudova
10. - Za zemř. Josefa Molnara a celou rod.z obou stran - pí. Josefa Molnar
11. - Za syna Jeníka, jeho manželku a za celou rodinu - pí. Anna Trlicová
12. - Za zemřelého manžela Matthew - paní Josephine Orgonová
13. - Za zemřelého Štefana Orgon a jeho manželku - paní Josephine Orgonová
14. - Za zemřelého William Horáka - rodina Kubelkova
15. - Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - její manžel
- Za zemřelého Dra. Karla Štekra - jeho manželka s rodinou
16. - Za zemřelého Josefa Bučka - manželé Jerry a Mary Otrubovi
17. - Za živou a zemř. rod. Blaho a Stratílovu - manž. Pavel a Dra. Blaho
18. - Za zemř. manž. Jana Petráše - manželé Filovi a rodina Petrášova
- Za zemř. tatínka Jozefa Škrkoně - manželé Janko a Joan Škrkoňovi
19. - Za zemřelého Josefa Nováka v den jeho jmenin - manželé Krátcí
- Za zemřelé sourozence rodiny Bolečkovy - paní Jolana Pagáčová
- Za zemřelého manžela Dra. Josefa Sedlaříka - paní Růžena Sedlaříková
20. - Za zemřelého Vladimíra Pošustu - jeho manželka a děti s rodinami
- Za zemř. manž. Jos. Molnara a celou rod. z obou stran - pí.J.Molnar
21. - Za zemřelou maminku - paní Helena Stachová
22. - Za zemřelou Jarmilu Walzelovu - manželé Walzelovi
23. - Za zemřelého William Podstupka - pan a paní Frank Hindrovi
24. - Za zemřelé rodiče Katerinu a Ondreja Filipkovy - manželé Filovi
25. - Za zemřelou sestru Annu Patricii - paní Josephina Orgonová
26. - Za zemřelou maminku Dra. Broma - paní Jarmila Štekrová
27. - Za rodiče, sourozence, příbuzné a dobrodince
28. - Za zemřelou sestru Annu Patricii - paní Josephina Orgonová
29. - Za zemřelého Bedřicha Hovjackého - paní Jarmila Štekrová
30. - Za manž. Žáčkovy, McMillan, Jurčovy a Schroeder s jejich rodinami
31. - Za živou a zemř. rodinu Kovačikovu z obou stran - rodina Kovačikova

ZEMŘELI: Augustin Frant. Doležal - bratrům Suchánkovým maminka - Jiří Kaláb - Anna Borovičková - Dru. Pecháčkovi sestra Emilie - Věra Marková - Josef A. Rychlík - Anna Patricia Millero-
vá. Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou a hlubokou soustrast a modlíme se: ABYS NÁM ŠTASTNĚ SHLEDÁNÍ S NAŠIMI ZESNULÝMI DOPŘÁL: PROSÍME TĚ, VYSLYŠ NÁS

MODLEME SE ZA NAŠE NEMOCNÉ !

Paní Věra Peters a Dr. Jaroslav Němec se dožívají PĚTASEMDESÁTKY a pan Jenda Pasáček PADESÁTKY. Blahopřejeme jim z plna srdce a do mnoha dalších let a na P. Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojné požehnání.

Kéž dobrotivý Pán Bůh odplatí zdravím, pozemskými statky a hojnými milostmi všem, kdo s radostnou obětavostí pracovali na Masopustní zábavě! Zvláště děkujeme neúnavným kuchařkám a těm, kdo přispěli do Bufetu a Tomboly!!!

Ve středu, čtvrtek a pátek před Květnou nedělí (27., 28. a 29. března) večer o půl osmé VELIKONOČNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA v dolním kostele v Astorii. Bude mezi námi Otec Dr. Petr Esterka ze San Paul, z Minnesoty.

SLOVENSKÁ MŠE SVATÁ každou nedělí v 10 hodin ráno u sv. Jana Nepomuckého v Manhattaně (1st Ave. a 66th St.)

KRAJANSKÉ BOHOSLUŽBY každou nedělí v 10 hodin ráno u Panny Marie Karmelské v Astorii V DOLNÍM KOSTELE. Příležitost ke sv. zpovědi od 9:00 do 9:30 v divadelním sále naproti kostelu, kde je po bohoslužbách SPOLEČNÁ SNÍDANĚ a zkouška pěveckého sboru "Velehrad"

* * *

Kamarádství nám dává pěkný pocit vnější družnosti. Přátelství nám poskytuje víc: duchovní zázemí jistoty že nejsme vnitřně sami. S Bohem nemůžeme být kamarádi ale můžeme být přátelé.

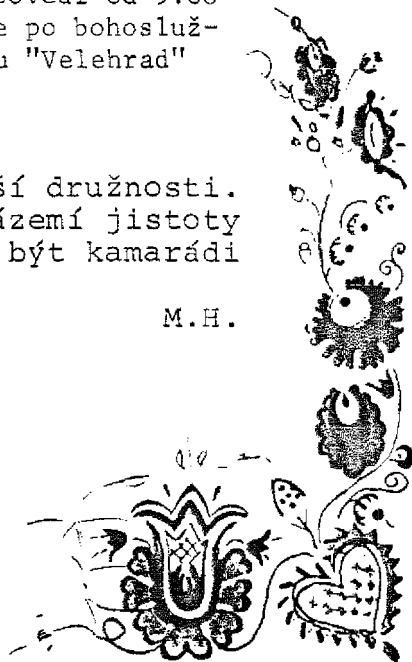
M.H.

* * *

Spása je v Pánu! (Žalm 3: 10)

* * *

PODPORUJME NAŠE PODNIKY
NAŠE OBCHODNÍKY
NAŠE ŽIVNOSTNÍKY !!!

Jan Zahradníček
(* 17.I.1905 - +7.X.1960)

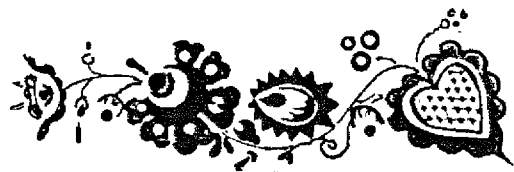
P O Z D R A V

Hodino, která přicházíš teď právě,
ty nevracej se! Na shledanou!
Mihla ses tady syčíc jak had v trávě,
jiná než jindy, ne však vinou svou.

Neslyšel jsem tvé odbíjení s věží
a neměřil tě drahých nohou krok.
Pod oblaky, kde vítr s vodou běží,
já nestanul už víc než den a rok.

Muselas přijít. Sbohem. Já ti žehnám.
Odcházíš, ale zůstává tvůj kříž.
K domovu, ke slunci, k svým dobrým ženám
o tebe, krutá, máme aspoň blíž.

Odcházíš, my však s místa nemůžeme.
A oči ženy hvězdy soucitné
na člověčenství naše ponížené
hledí sem do tmy z hloubi blankytné.

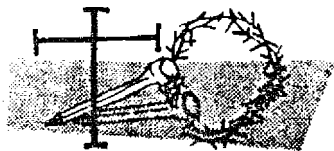

Šťasten,
kdo důvěřuje v Pána, svého Boha.
On učinil nebe i zemi,
moře a vše, co obsahují.
On zachovává věrnost až do věčnosti,
on zjednává utiskovaným právo,
hladovým dává chléb.
Pán osvobozuje vězně,
Pán otvírá oči slepým,
Pán napřimuje shrbené,
Pán miluje spravedlivé,
Pán ochraňuje cizince,
podporuje sirotka i vdovu,
ale hříšným maří cestu.
Pán bude panovat na věky!

(Žalm 145: 5-10)

* * *

K SVATOPOSTNÍ OBNOVĚ

Již od ranního probuzení probíhají naší hlavou starosti, obklopuje nás spěch, úzkost, abychom všechno stačili vykonat, co nás každý den čeká. Prožíváme pak celý den v napětí a nemáme čas se zahledět do svého nitra ani kolem sebe. Žijeme vedle sebe a ne spolu. Na pracovišti si každý hledíme svého úseku práce a ani si neuvědomujeme, že náš spolupracovník prožívá starosti s dětmi, nemocí manžela, s bytem... Jsme zahleděni jen a jen do sebe a neuvědomujeme si, že by naše vlídné slovo, radostný úsměv, trochu pochopení, mohlo vnést do jeho pochmurného dne paprsek světla, radosti.

A stejně je tomu po návratu domů. Každý z manželů si žije svým vlastním světem, nemají čas si spolu pohovořit, probrat si výchovu dětí, promluvit o svých obtížích v zaměstnání - vůbec nemají čas pro sebe, ale ani pro své děti.

A tak se, Pane, dostáváme k tomu, že jsme si navzájem cizí - vzdáleni a každý z nás zabrán sám do sebe. A přece jsi nás postavil do společného života - přece máme být jeden druhému pomocníkem nejen v pozemském životě, ale i na cestě k Tobě. My už však jsme se příliš uzavřeli do sebe a ani si neuvědomujeme, že se uzavíráme i Tobě, Tvému působení, Tvým projevům lásky a Tvému hlasu.

Pane, pomoz nám otevřít se bližnímu a tím i Tobě!

- ech

Svoju oddanosť k pápežovi prejavoval Don Bosko po celý život najrozličnejším spôsobom. Ako ľudový spisovateľ a redaktor zbierky "Katolícke čítanie" veľmi rád písal životopisy pápežov. Okrem toho vydal 8-zväzkové dielo "Životy pápežov prvých storočí", kde opísal život 21 pápežov prvej cirkvi. R. 1859 vydal "Církevné dejiny", v ktorých opísal pre mládež kultúrnu činnosť pápežov.

R. 1859 odtrhli sa od pápežského štátu talianske kraje, tzv. Legácie, a pripojili sa k zjednotenému Taliansku. Pápežský štát tým utrpel citeľnú stratu. Don Bosko v novembri toho istého roku listovne prejavil Sv. Otcovi svoj hlboký súcit, tešil ho a poukázal na všetko to dobro, čo sa Cirkvi podarilo dosiahnuť i v tých pohnutých časoch horlivou prácou v Piemonte. Pápež sa mu poďakoval srdeč-

ným listom v januári 1860. Nedá sa ani pomyslieť, ako potešil tento list Don Boska a jeho priateľov. Marcový zošit Katolíckeho čítania priniesol preklad pápežského listu. Nepriatelia hneď v tom hľadali zradu. Podozrievali Don Boskov ústav, že je ohniskom pápežských sprisahancov, ktorí sa tajne stykajú s odohnaným turínskym arcibiskupom, pápežom a jezuitmi. Upodozrievanie vyvrcholilo 26. mája a 9. júna sedemhodinovou a veľmi trápnu domovou prehliadkou v saleziánskom ústave. Vojsko obkľúčilo dom, policajti odviekli učiteľov z tried a poprekutávali kde-aký kút v ústave od pivníc až do povaly. Zo stolíkov povyhrabovali všetky papiere a prečítali si ich. Ešte i koše na odpadky vyprázdnil a prehŕňali sa v papierových odpadkoch, či sa tam niečo podozrivého nenachodí. Žiakov v triedach chytali všemožnými krížovými otázkami a sľubmi i hrozbami ich nútili, aby aspoň čo-to svedčili proti Don Boskovi. Ale nedarilo sa im. Nenašli nič takého, čo by boli chceli. Iba ten preklad spomínaného a už uverejneného pápežského listu im klal ešte vždy oči a akýsi citát z myšlienok cisára Marka Aurélie sa im videl príliš klerikálny a nebezpečný. Že spomínaný cisár bol pohan a žil v II. storočí po Kristu, to ich v očividomej predpojatosti nemýlilo.

Koniec prehliadky dopadol položajomne a zlovážne. Don Bosko dal doniesť fľašku vína a vypil si s policajtmi na zdravie. Potom ich pozval na sv. spoveď. Päť z nich sa aj skutočne prišlo čoskoro vyspovedať. Don Bosko so smiechom spomínal túto prehliadku a bol rád, že mohol za svojho dobrodinca, vodcu a milovaného Otca Pia IX. aspoň voľačo trpieť.

* * *

Don Boska veľmi trápilo, že mnohé talianske biskupstvá boli dlhé roky uprázdnené. Štyridsaťpäť biskupov žilo vo vyhnanstve. Osemnásť nových pápež síce vymenoval, ale vláda im nedovolila zaujať biskupstvá. Mnohí biskupi umreli a biskupstvá ostali osirotené. V samom Piemonte už pätnásť ro-

kov nebol menovaný ani jediný nový biskup.

Neskoršie ešte opíšeme, čo všetko vykonal Don Bosko u svetských úradov, aby biskupstvá neostávali zbytočne uprázdnené, na veľkú škodu verejnej mravnosti a obyvateľstva. Tu pripomíname len obetavosť, s akou vyrovnával nebezpečnú priepasť medzi Vatikánom a Kvirinálom, aby sa už raz táto boľavá otázka vyriešila. Koľko času a cesty ho to stálo! Koľko musel vysvetľovať a dokazovať! Koľko ľudí a dvier pochodiť! Boli týždne, keď Don Boska nebolo skoro ani inde vidieť, iba v ministerských predizbách, úradoch, alebo vo vatikánskej Cancellerii. Nakoniec ho pápež poveril, aby spolupracoval na zostavení zoznamu biskupských kandidátov. Bolo to síce veľké významenie, ale spolu i ťažká, nepríjemná práca. Don Bosko by sa bol toho najradšej striasol, ale pápežovo želanie mu bolo rozkazom, pred ktorým museli ustúpiť všetky osobné záujmy.

(*Alberti - Jur Koza-*
-Matejov: DON BOSKO)

* * *

SV. JAN MARIA VIANNEY,
farár v Arsu, hlásal
Krista víc šeptem ve
zповědnicí, než hlasitě
na kazatelně. Zhodnotil
nás všechny větou: Každý
je jenom to, co je
před Bohem, nic víc a
nic méně.

V.Ž.

* * *

PANE,
nauč mne plnit tvou vůlí,
vždyť jsi můj Bůh!
Ať mne tvůj dobrý duch
vede rovnou cestou!

(*Žalm 142: 10*

* * *

Josef Lada: D Ě T E M →

Šel zajíček brázdou,
měl kapsičku prázdnou;
potkala ho Káča,
dala mu koláča

a dala mu čtyři groše,
aby koupil dětem kaše;
on si koupil tabáku;
sakvalenský lajdáku!